

Методика. Практика. Експеримент

Методичний менеджмент освітніх інновацій: неперервний професійний розвиток педагогічних працівників



Оксана МАРИНОВСЬКА,

доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти

В умовах модернізації освітньої галузі проблема практичної реалізації концептуальної ідеї неперервного професійного розвитку педагогічних працівників системи загальної середньої освіти є однією з найактуальніших. Адже, як зазначають дослідники, зокрема М.Карпенко, останніми десятиліттями кардинально змінилася система генерації й передачі знань, а їх обсяг багаторазово зріс. Уже не можна остаточно, навіть за п'ять або шість років, підготувати людину до професійної діяльності на все життя. Нині щорічно оновлюється близько 5% теоретичних і 20% професійних знань [6]. Тож актуалізується потреба засвоєння нового професійного досвіду педагогів у системі внутрішкільної методичної роботи, зростає її роль і значення щодо розвитку здатності до навчання протягом усього професійного життя та ефективного управління цим процесом у загальноосвітньому навчальному закладі.

Аналіз наукової психолого-педагогічної літератури засвідчив наявність широкого кола досліджень, у яких розкрито питання організації і управління методичною (науково-методичною) роботою (Н.Василенко, Т.Гришина, І.Жерносек, В.Крижко, Є.Павлютенков, Г.Сиротенко, Б.Тевлін та ін.), зокрема інноваційною та дослідно-експериментальною діяльністю [9] в закладах системи загальної середньої освіти (І.Бех, Т.Бережна, Л.Ващенко, Л.Даниленко, Ю.Завалевський, І.Євтушенко, Г.Єльнікова, Л.Калініна, С.Кириленко, О.Киян, О.Мармаза, А.Пугач, К.Таранік-Ткачук та ін.), післядипломної педагогічної освіти, що забезпечують науково-методичний супровід реалізації інноваційних процесів в освіті (Т.Гавлітіна, Н.Клокар, В.Сидоренко [12], Т.Сорочан, М.Скрипник, Є.Чернишова та ін.).

Інноваційна освітня діяльність – це діяльність, «спрямована на розроблення й використання у сфері освіти результатів наукових досліджень та розробок» [10]. Аналіз джерельної бази дає підстави стверджувати, що поняття «інноваційна діяльність» є родовим, полісемантичним за сутністю, тому потребує врахування його видової специфіки у процесі здійснення такої роботи. Вона полягає в принципових відмінностях між дослідно-експериментальною діяльністю («розроблення») [9; 11]

та впроваджувальною («використання результатів») – інноваційною [7; 9; 10]. Проблема на фундаментальному рівні полягає в тому, що поняття «інноваційна діяльність» поєднує дві різні змістово-функціональні моделі. Одна відображає логіку наукового педагогічного дослідження (передбачає розроблення нових знань ученими-дослідниками – це ідеї, концепції, підходи, теорії, технології та ін., що їх розробляють, апробують педагогічні працівники у ході дослідно-експериментальної роботи), а друга – логіку практичного впровадження результатів наукових досліджень (інновацій), що відрізняються як змістовно, так і функціонально. Освітні інновації розуміють як «вперше створені, вдосконалені освітні, навчальні, виховні, управлінські системи, їх компоненти, що мають істотно поліпшити результати освітньої діяльності» [10].

Науковці розкрили сутність поняття «науково-методична робота», яке розуміють як «систему цілеспрямованого фахового зростання педагогічних працівників, спрямованих на процес постійного примноження педагогами теоретичних знань та практичних навичок і вмій з метою підвищення рівня професійної майстерності» [4, с. 8]; «управління методичною роботою» – цілеспрямований і керований процес спеціальної організації діяльності

педагогічного колективу, що забезпечує умови для підвищення професійної майстерності педагогів. Охарактеризовано *функції* (планування, організація, діагностична, прогностична, моделююча, компенсаторна, відновлювальна, коригуюча, координуюча, пропагандистська, контроль-інформаційна) [5, с. 32] та *форми управління методичною роботою* (масові – науково-методична рада, педагогічна рада як колегіальні дорадчі органи управління, на засіданнях яких обговорюються питання ефективності методичної роботи тощо; групові – засідання керівників методичних об'єднань, творчих груп та ін., нарада при директорі з питань планування, організації методичної роботи тощо; індивідуальні – атестація педагогів, керівництво роботою методичних кафедр, комісій та координація їх діяльності; нетрадиційні – керівництво авторською школою, творчою студією).

До *форм методичної роботи* належать: масові – тижні педагогічної майстерності, конкурси педагогічної майстерності, «Учитель року», методичні ярмарки і мости, огляди навчальних і методичних кабінетів, міжшкільні «круглі столи», педагогічні виставки, семінари, практикуми, конференції, педагогічні читання; групові – методичні об'єднання, кафедри, творчі групи, тренінги, майстер-класи, педагогічні студії, клуби за інтересами, школи передового педагогічного досвіду, школи молодого педагога, консультативні пункти тощо; індивідуальні – консультування, наставництво, творчі звіти, самоосвіта [4, с. 7]; нетрадиційні – авторські школи, методичні фестивалі та форуми педагогічних інновацій, аукціони педагогічних ідей тощо. Однак питання методичного менеджменту освітніх інновацій у школі задля неперервного професійного розвитку педагогічних працівників не було предметом спеціального педагогічного дослідження.

Методичний менеджмент освітніх інновацій розуміємо як ефективне управління методичною роботою на засадах менеджменту освітніх інновацій [2], що забезпечує підвищення професійної майстерності педагогів як суб'єктів інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи в школі.

Мета методичного менеджменту освітніх інновацій – створити необхідні умови для формування готовності педагогічних працівників до розроблення й застосування освітніх інновацій як засобу підвищення їх професійної майстерності та результативності освітньої діяльності в школі. **Завдання:** керувати розвитком професійної компетентності педагогічних працівників засобами трансформації найновіших досягнень науки та передового педагогічного досвіду в практику; здійснити управління процесом формування готовності педагогів до інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи; створити організаційно-педагогічні умови для саморозвитку та самореалізації педагогів засобами інновацій у процесі самоосвітньої діяльності.

Теоретико-методологічними підходами, що розкривають спосіб розуміння теорії і практики методичного менеджменту освітніх інновацій у школі визначено:

- *системно-синергетичний* підхід – орієнтує на розвиток процесів *самоорганізації* школи як відкритої системи, що розвиває концептуальну ідею *цілеспрямованої самоорганізації професійної діяльності* педагога [3], зокрема інноваційної, у системі методичної роботи;

- *антропологічний* – *людиноцентризм*, що передбачає визнання *пріоритету інтересів, прав і свобод* особистості педагога як суб'єкта інноваційної та дослідно-експериментальної роботи; визначає орієнтацію процесу методичної роботи на здійснення *психолого-педагогічної підтримки* особистісного розвитку та саморозвитку педагогів;

- *аксіологічний* – розвиток *ціннісно-сислової* сфери особистості, що забезпечує реалізацію індивідуальної концепції смислу професійної діяльності педагога засобами освітніх інновацій; реалізація ціннісно орієнтованого управління методичною роботою, виявами якого є *задоволення, емоційне піднесення, ініціативність та відповідальність* педагогів за результати власної професійної діяльності;

- *особистісно орієнтований* – розвиток *суб'єктності*, що ґрунтується на прийнятті *самоцінності особистості* педагога; здійснення особистісно орієнтованого управління інноваційними процесами та підготовкою педагогічних працівників до їх реалізації у системі методичної роботи, що відбувається з оперттям на їх *суб'єктний досвід, методичне цілепокладання, діалогічність, рефлексивність та варіативність* траєкторій індивідуального особистісно-професійного зростання;

- *андрагогічний* – здійснення *опертя* на власний педагогічний досвід, що є основою *самостійності* та моральної *відповідальності* за прийняті рішення щодо вибору та застосування інновацій як засобу вирішення *проблем практики*; реалізація андрагогічної моделі методичної роботи, зорієнтованої на *навчання в діяльності*;

- *технологічний* – *технологічність* досвіду педагога засобами інновацій, що передбачає самостійність розроблення й застосування *персонал-технології досвіду* як результату творчого освоєння нововведення у конкретних педагогічних умовах [8]; технологізацію системи методичної роботи, що забезпечує ефективне управління інноваційними процесами в школі на *стратегічному, тактичному та операційному рівнях*;

- *компетентнісний* – розвиток *здатності* застосовувати здобуті знання на практиці, здійснювати самоаналіз та рефлексію власних професійних дій щодо розроблення та застосування інновацій; здійснення компетентісно орієнтованого управління інноваційними процесами та підготовкою педагогічних працівників до їх реалізації у системі

методичної роботи, зокрема формування їх *готовності* до такої роботи, розвитку ключової *компетентності вміння вчитися*;

- *акмеологічний* – *самореалізація* як вид соціально-професійної активності, що ґрунтується на прийнятті моральної відповідальності за результати власних професійних дій; реалізація акмеологічної моделі управління системою методичної роботи, що передбачає розвиток *акмеологічної позиції* педагога як суб'єкта інноваційних перетворень в освіті та *професійного потенціалу*, що є системним показником готовності до здійснення різних видів [7] інноваційної діяльності;

- *середовищний* – створення *інноваційного методичного середовища*, що передбачає наявність оптимальних умов для розвитку та самореалізації особистості педагога, які сприяють підвищенню його *професійної майстерності й результативності освітньої діяльності* засобами педагогічних інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій.

Принципи методичного менеджменту освітніх інновацій

Загальні педагогічні принципи:

- *гуманізації та демократизації*, що передбачають створення інноваційного методичного середовища в школі, *особистісно орієнтованого за сутністю*, шляхом реалізації ідей співробітництва та партнерства, становлення суб'єкт-суб'єктних взаємин між членами педагогічного колективу, залучення їх до саморегулювання й самоуправління власною професійною діяльністю, що сприятиме утвердженню плюралізму та подоланню конформізму;

- *цілісності та системності* – діагностично задане цілепокладання в управлінні методичною роботою на *компетентнісні* засадах, що забезпечує єдність її змісту, форм і методів, *технологізацію* системи управління методичною роботою, її спрямованість на розв'язання стратегічних державних завдань реформування змісту освіти, а саме: підвищення доступності якісної та конкурентоспроможної освіти;

- *наступності й неперервності* – послідовність у розробленні й реалізації системи управління методичною роботою, *технологічною* за сутністю, орієнтованою на підвищення професійної майстерності педагогів, розвиток їх компетентності, формування готовності до інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи;

- *інтеграції науки і практики* – управління процесом трансформації досягнень науки в практику засобами методичної роботи, а саме: *практизацію результатів* фундаментальних і прикладних наукових досліджень у ході здійснення інноваційної, дослідно-експериментальної роботи та поширення кращих педагогічних практик;

- *інноваційності та креативності* – акмеологічну спрямованість процесу управління методичною роботою на розвиток і саморозвиток творчого

потенціалу педагогічних працівників під час розроблення, апробації, адаптації і впровадження інновацій, утвердження їх акмеологічної позиції як вияву особистісно-професійної зрілості, професіоналізму, що виявляється на основі суб'єктності, адаптивності, гуманістичних ціннісних орієнтацій, прагнення до самореалізації;

- *регіоналізації та особистісної орієнтації* – урахування регіональних особливостей щодо організації й управління методичною роботою в школі, створення відповідних умов для неперервного професійного розвитку педагогів засобами інноваційної діяльності.

Специфічні принципи, що узгоджуються із загальними педагогічними:

- *добровільності та партнерства* – прийняття педагога як суб'єкта професійної діяльності, зокрема методичної роботи, що передбачає наявність соціально активної позиції, добровільність здійснення інноваційної діяльності як засобу самореалізації, партнерство у вирішенні проблем практики як особистісно і суспільно значущих засобами інновацій;

- *морально відповідального вибору інновації* – розширення можливостей свободи вибору нововведень, що передбачає використання науково обґрунтованих критеріїв, урахування ціннісно-сміслових орієнтацій педагога-новатора та моральної відповідальності за результати освітньої діяльності, що зумовлюють його право вибору;

- *персоналізації і технологізації* – освоєння інновації у формі персонал-технології досвіду, що вказує на рівень індивідуальної виконавської майстерності педагога, технологічність його досвіду, забезпечує здатність до поширення кращих педагогічних практик, є виявом розвитку професійного потенціалу як системного показника готовності до інноваційної діяльності;

- *синергетичної взаємодії* – узгодженість у взаємодії суб'єктів професійно-педагогічної діяльності та інноваційного методичного середовища на засадах нової філософії освіти, інтеграції науки і практики, традицій та новаторства, що сприяє формуванню життєствердного образу світу педагога, орієнтованого на застосування освітніх інновацій як стратегічного ресурсу інноваційного розвитку школи, держави і суспільства.

Напрями методичного менеджменту освітніх інновацій:

- *аналіз нормативно-правової бази* з питань освіти, зокрема програмного, навчального та науково-методичного забезпечення як передумова неперервного професійного розвитку педагогічних працівників;

- *трансформація найновіших досягнень науки та передового педагогічного досвіду* в практику роботи як чинник підвищення професійної компетентності та педагогічної майстерності;

- *підготовка до здійснення* інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи як

засіб формування готовності педагогів до здійснення такої роботи;

- *організація самоосвітньої роботи* з упровадження конкретних педагогічних інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій задля створення умов для саморозвитку та самореалізації педагога у професійній роботі.

Функції методичного менеджменту освітніх інновацій:

Цільова – розвиток здатності педагогічних працівників до методичного цілепокладання, що передбачає усвідомлення власних професійних дій щодо розроблення, освоєння та впровадження освітніх інновацій як засобу вирішення професійних проблем практики, забезпечує розвиток їх суб'єктності, корпоративної культури бачення стратегії та розвитку інноваційного потенціалу організації.

Діагностична – діагностування готовності педагогів до інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи, їх професійної компетентності, що є передумовою організації і планування методичної роботи.

Види діяльності: діагностування (спостереження, анкетування, тестування тощо).

Організаційна – організація методичної роботи на діагностичній основі, що передбачає заходи із вдосконалення її змісту та структури.

Види діяльності: організація роботи творчих груп, семінарів-практикумів тощо; організація роботи з розроблення локальних положень щодо впровадження нових форм, методів, технологій, систем методичної роботи; налагодження співпраці із закладами післядипломної педагогічної освіти щодо здійснення науково-методичного супроводу інноваційної діяльності тощо.

Планувальна – визначення системи методичних заходів, спрямованих на підвищення професійної майстерності педагогів шляхом їх підготовки до розроблення та застосування педагогічних інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій.

Види діяльності: програмування, планування – розроблення плану методичної роботи з підготовки педагогів до інноваційної діяльності, що передбачає складання плану дій із реалізації науково-методичного проєктів чи програм (індивідуальних, групових) упровадження інновацій; дослідно-експериментальної роботи – внесення корекції (за потреби) до поетапної програми здійснення педагогічного експерименту, якщо він проводиться у школі.

Інформаційна – інформування про нововведення директивного рівня (змістові), що стосуються залучення педагогів до громадського обговорення чи впровадження нових нормативно-правових документів про освіту, державних стандартів, навчальних програм, підручників тощо; нововведення недирективного рівня (процесуальні), що рекомендовані до застосування, зокрема системи,

технології, моделі, методики та нові форми, методи навчання і виховання, інформаційно-комунікаційні технології.

Види діяльності: інформування здійснюється у формах доповіді, розповіді, дискусії тощо.

Мотиваційна – формування позитивної мотивації щодо здійснення інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи, що сприяє подоланню опору нововведенням, спонукає до розвитку індивідуальної концепції смислу професійної роботи.

Види діяльності: моральне та матеріальне стимулювання педагогів-новаторів за результатами роботи тощо.

Формувальна – формування готовності педагогів до здійснення інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи у ході реалізації системи запланованих методичних заходів.

Види діяльності: семінари-практикуми, творчі групи, методичні об'єднання, майстер-класи тощо.

Моделювальна – залучення до моделювання персоналу-технології досвіду педагога-новатора [8], що в конкретних педагогічних умовах апробує і впроваджує експериментально перевірені й рекомендовані до застосування інновації; концепції дослідно-експериментальної роботи та механізму її практичної реалізації.

Види діяльності: моделювання, конструювання.

Консалтингова – консультування як форма науково-методичного супроводу інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи, що передбачає психолого-педагогічну підтримку розвитку педагогів-новаторів, формування їх технологізованих знань для вирішення конкретних проблем.

Види діяльності: індивідуальне та групове консультування, інтернет-консультування в онлайн та офлайн режимах, що сприяють налагодженню та підтриманню зворотного зв'язку.

Коригувальна – коригування процесу й прогнозованих результатів здійснення інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи, що сприятиме усуненню типових недоліків та упущень.

Види діяльності: аналіз, корекція, доповнення, що здійснюється у формах індивідуальної співбесіди, консультування тощо.

Моніторингова – моніторинг інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи, що передбачає створення інформаційної системи як засобу ефективного управління якістю інноваційних процесів у школі.

Види діяльності: діагностування, анкетування, аналіз технологічних уроків (виховних заходів) та результатів діяльності педагогів, школярів, їх портфоліо тощо.

Прогностична – прогнозування системи методичних заходів за результатами моніторингу інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи в школі.

Види діяльності: прогнозування, що ґрунтується на результатах аналізу ефективності методичної роботи.

Презентаційна – презентація та популяризація педагогами-новаторами кращих педагогічних практик, що забезпечують суттєве підвищення результатів освітньої діяльності.

Види діяльності – поширення та популяризація передового педагогічного досвіду шляхом оприлюднення у фахових виданнях, засобах масової комунікації, мережі Інтернет тощо.

Отже, як зазначає І.Жерносек, «виявлення нових функцій управління науково-методичною роботою дасть змогу розв'язати цілу низку теоретичних і практичних проблем розвитку науково-методичної роботи з педагогічними кадрами» [5, с. 42].

Узагальнюючи, зазначимо, що у статті здійснено спробу розкрити теоретичні засади методичного менеджменту освітніх інновацій у загальноосвітніх навчальних закладах задля неперервного професійного розвитку педагогічних працівників, а саме: теоретико-методологічні підходи, принципи, мету й завдання, напрями та функції методичного менеджменту освітніх інновацій. Перспективою подальших досліджень є питання розкриття сутності й особливостей реалізації проектного та програмно-цільового методичного менеджменту освітніх інновацій у школі.

Література

1. *Василенко Н.В.* Науково-методична робота в школі / Надія Володимирівна Василенко – Х.: Вид. група «Основа», 2013. – 176 с. – (Серія «Абетка керівника»).
2. *Даниленко Л.* Менеджмент інновацій в освіті / Лідія Даниленко. – К.: Шкіл. світ, 2007. – 120 с. – (Б-ка «Шк. світу»).
3. *Єльнікова Г.В.* Концепція спрямованої самоорганізації в управлінні освітою / Г.В. Єльнікова // Післядипломна освіта в Україні: міжгалуз. наук.-освіт. журн. – 2001. – №1. – С. 81–86.
4. *Жерносек І.П.* Організація науково-методичної роботи в школі / Іван Пилипович Жерносек. – Х.: Вид. група «Основа», 2006. – 128 с. – (Б-ка ж-лу «Управління школою»; Вип. 9 (45)).
5. *Жерносек І.* Функції управління науково-методичною роботою у навчальних закладах системи загальної середньої освіти / Іван Жерносек // Методична робота в школі / уряд. Н.Мурашко. – К.: Ред. загальнопед. газ., 2004. – 128 с. – (Б-ка «Шк. світу»).
6. *Карпенко М.* Освіта протягом життя: світовий досвід і українська практика. Аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень // М.Карпенко. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/252/>
7. *Маринівська О.Я.* Проектно-впроваджувальна діяльність як складова педагогічної інноватики / Оксана Яківна Маринівська // Український педагогічний журнал. – 2015. – №2. – С. 158–173.
8. *Маринівська О.Я.* Теоретико-методичні аспекти розроблення персонал-технології досвіду педагога-новатора / О.Я. Маринівська // Актуальні проблеми

державного управління, педагогіки та психології: зб. наук. пр. Херсонського національного технічного університету / гол. ред.: В.Г. Бутенко. – Херсон: Гринь Д.С., 2015. – Вип. 1 (12). – Т. 1. – С. 74–77.

9. *Організатору* інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи у загальноосвітньому навчальному закладі: методичний poradnik [авт.-упоряд.: І.Н. Євтушенко, Ю.І. Завалевський, С.В. Кириленко, О.І. Кіян, К.В. Таранік-Ткачук]. – К. – Чернівці: Букрек, 2014. – 420 с.
10. *Положення* про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності (наказ МОН України №522 від 07.11.2000 р.; із змін. і доп., внесеними наказом МОНмолодьспорт України №1352 від 30.11.2012 р., наказом Міністерства освіти і науки України №380 від 31.03.2015 р.).
11. *Положення* про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад (наказ МОН України №114 від 20.02.2002 р.; із змін. і доп., внесеними наказом МОН України №1054 від 23.11.2009 р.).
12. *Сидоренко В.В.* Науково-методичний менеджмент освітніх інновацій в умовах післядипломної педагогічної освіти / В.В. Сидоренко // Науковий вісник УМО: електронне видання. – К.: ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», 2016. – Вип. 1. – Ч. 1. – С. 240–254. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://umo.edu.ua>



Анонції

Оксана МАРИНІВСЬКА

Методичний менеджмент освітніх інновацій: неперервний професійний розвиток педагогічних працівників

У статті розглянуто теоретичні питання методичного менеджменту освітніх інновацій у загальноосвітніх навчальних закладах задля неперервного професійного розвитку педагогічних працівників, а саме: теоретико-методологічні підходи, принципи, мета і завдання, напрями, функції методичного менеджменту освітніх інновацій.

Ключові слова: методичний менеджмент освітніх інновацій, методична робота, управління методичною роботою.

Оксана МАРИНІВСКАЯ

Методический менеджмент образовательных инноваций: непрерывное профессиональное развитие педагогических работников

В статье рассмотрены теоретические вопросы методического менеджмента образовательных инноваций в общеобразовательных учебных заведениях с целью непрерывного профессионального развития педагогических работников, а именно: теоретико-методологические подходы, принципы, цели и задачи, направления, функции методического менеджмента образовательных инноваций.

Ключевые слова: методический менеджмент образовательных инноваций, методическая работа, управление методической работой.

Oksana MARYNOVSKA

The methodological management of educational innovations: continuous professional development of teachers

The article reads about theoretical problems of methodological management of educational innovations in general educational institutions for continuous professional

growth of teachers namely: theoretical methodological approaches, principles, purpose and objectives, directions, functions of methodological management of educational innovations.

Keywords: *methodological management of educational innovations, methodological work, methodological work management.*

ПОДІЇ, ЗАХОДИ, ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Друга літня школа «Хмарні сервіси в освіті»

У червні 2016 р. у місті Одесі відбулася Друга літня школа «Хмарні сервіси в освіті (Cloudservicesineducation)». Захід проходив на базі гімназії №7 та Оздоровчого центру «Одескабель» за підтримки Інституту інформаційних технологій і засобів навчання Національної академії педагогічних наук України, Інституту модернізації змісту освіти Міністерства освіти і науки України.

У рамках роботи Другої літньої школи, яка збрала майже 200 учасників з усіх областей України, проводилися тренінги з проектування хмаро орієнтованих навчальних середовищ та методики використання сервісів у навчально-виховному процесі загальноосвітнього навчального закладу.

Виступи супроводжувалися змістовними презентаціями, рівневими практичними завданнями та майстер-класами.

Слухачі Другої літньої школи мали змогу ознайомитися з ходом та проміжними результатами впровадження Всеукраїнського проекту «Хмарні сервіси в освіті», про який доповіла Світлана Литвинова, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу технологій відкритого навчального середовища Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, керівник проекту. Вона зазначила, що останнім часом кількість сервісів, що можуть використовувати вчителі у своїй професійній діяльності, збільшилася на 30%. Тому навчання педагогів у рамках неформальної освіти не втрачає своєї актуальності, натомість потребує обґрунтування нових методів і підходів до її реалізації. Вдалим вирішенням цього питання є організація і проведення тематичних всеукраїнських літніх шкіл.

До питання тенденцій розвитку сучасних ІКТ для розвитку шкіл із поглибленим вивчення окремих предметів і місце хмарних сервісів у підтримці особистісно орієнтованого підходу звернувся Сергій Григор'єв, директор Дніпропетровського ліцею інформаційних технологій.

У виступі Романа Рудюка, керівника програми «Партнерство в навчанні» компанії «Майкрософт Україна» обстоювалося, що без хмарних обчислень вже неможливо уявити собі майбутнє української освіти.



Завідувач сектору цифрової грамотності відділу інформальної та неформальної освіти дорослих Інституту модернізації змісту освіти Ольга Коршунова репрезентувала новітні технології навчання інформатики учнів 7–8-х класів. У виступі вона наголосила на тому, що сучасний учень потребує не лише більшої кількості ігрових технологій навчання, а й технологій для співпраці.

У програмі Другої літньої школи було передбачено навчання для двох груп слухачів. Для першої – «Новачки», навчання здійснювалося відповідно до методичних рекомендацій «Методика проектування й використання хмаро орієнтованого навчального середовища загальноосвітнього навчального закладу» (авт. С.Г. Литвинова). Для другої – «Учасники проекту», навчання здійснювалося за програмою «Розвиток хмаро орієнтованого середовища загальноосвітнього навчального закладу». Програма навчання охоплювала такі модулі: OneNoteClassroom, Створення сайтів в SharePoint, OfficeMix, Moodle-Online, ClassDojo, Yammer, Sway, Lync та ін.

Для всіх учасників літньої школи було проведено тренінг з використання QR-кодів. Ольга Коршунова і Світлана Литвинова також організували та провели онлайн вебінар «Дорожня карта всеукраїнського проекту «Хмарні сервіси в освіті».

За інф. офіційного сайту Інституту модернізації змісту освіти